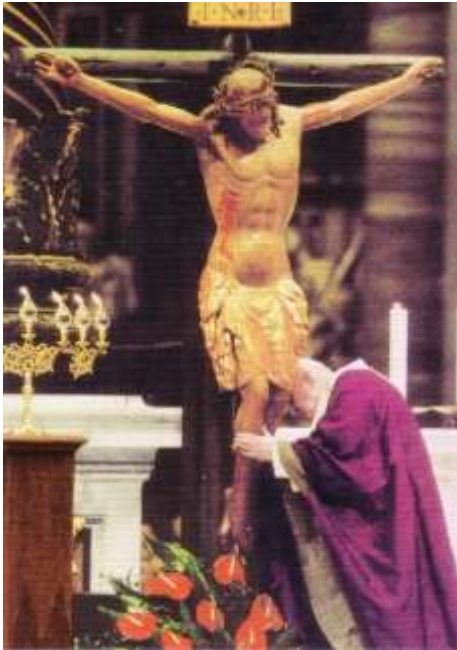

LẠY CHÚA, XIN CHO Ý CHÚA ĐƯỢC THỂ HIỆN!

Tại Cộng Hòa Slovak từ 1950-1967 là thời kỳ Giáo Hội Công Giáo bị chính quyền cộng sản vô thần bách hại dữ dội nhất. Một phụ nữ Công Giáo kể lại kinh nghiệm sống Đức Tin trong thời gian đau thương này như sau.

Chồng tôi bị bắt đi tù khi đưa con trai đầu lòng lên 5 tuổi và đưa con gái mới 2 tuổi. Cùng với chồng, thân phụ và em trai cũng bị bắt, sau lễ thành hôn vồn vện hai tuần. Gia đình chúng tôi chỉ còn lại mẹ già và hai đứa con thơ.

Trong hai năm tù đầu tiên, tôi không được phép thăm nuôi nên không biết chồng tôi sống chết ra sao. Sau đó cứ 6 tháng một lần tôi được thăm chồng trong vòng 10 phút.

Đây là thời gian thử thách nặng nề. Các tù nhân Công Giáo vô tội có thể bị hành quyết bất cứ lúc nào. Ý tưởng đen tối này luôn ám ảnh tâm tư khiến tôi vô cùng đau khổ. Nhiều đêm tôi

thức trắng. Tôi cay đắng chất vấn Chúa:

- Tại sao Chúa lại để cho xảy ra như vậy?

Rồi tôi thưa với Chúa:

- Chúa đừng để cho đau thương xảy ra! Chúa hãy can thiệp đi!

Càng cay đắng nổi loạn lòng tôi càng đau khổ mất an bình. Cho đến một ngày tôi tự hỏi:

- Không hiểu các thánh và các Kitô-hữu gương mẫu phản ứng như thế nào trong hoàn cảnh đau thương tương tự như hoàn cảnh của tôi?

Nghĩ xong tôi liền nhớ lại hạnh các thánh mà tôi từng đọc hoặc nghe nói. Nhưng rồi với vị thánh nào tôi cũng kết luận:

- Các ngài là người phi thường, được nhiều ơn Chúa, trong khi tôi chỉ là phụ nữ tầm thường và thử thách của tôi thì quá nặng, quá lớn!

Tôi quên nói là trong thời gian này, mẹ tôi vì quá buồn nên đâm ra quẩn trí, lòng đầy oán hận. Chồng con bị tù mà công an cứ đều đều đến nhà chúng tôi khám xét, hạch hỏi đủ chuyện. Mẹ tôi nổi điên, bà lấy con dao để bên cạnh, và hăm dọa:

- Tao nhất quyết chặt đầu tên công an nào còn dám bén mảng đến nhà tao hạch hỏi lục xét!

Không biết bao nhiêu lần tôi phải dấu con dao thật kỹ. Vậy mà mẹ tôi cũng tìm ra nó!

Mùa đông năm đó đứa con gái nhỏ của chúng tôi bị chứng sừng cuống phổi rất nặng. Nhiều đêm tôi phải thức dậy và ôm con vào lòng, giữ chặt nó trong vòng tay, vì con nhỏ lên cơn ho dữ dội. Nhiều đêm tôi thức trắng nhưng hôm sau phải đi làm kiếm ăn như thường. Tôi hầu như kiệt sức. Một đêm, khi ngồi ôm con trong lòng tôi bỗng nhớ đến câu chuyện thân mẫu thánh nữ Têrêxa Hài Đồng GIÊSU. Ngày Têrêxa còn nhỏ và bị bệnh, mẹ thánh nữ cầu nguyện cùng Chúa: "Xin cho ý Chúa được thể hiện!" Tôi thu trọn sức lực tinh thần và thưa với Chúa:

- Lạy Chúa, nếu là ý Chúa xin Chúa hãy rước con con đi, vì nó là con Chúa. Và nếu cũng là ý Chúa xin Chúa rước luôn chồng con, vì chàng thuộc về Chúa. Xin Chúa làm điều đẹp ý Chúa!

Lạ lòng thay, sau khi cầu nguyện như thế, đứa con nhỏ của tôi từ từ đi vào giấc ngủ và tôi cũng vậy. Khi tỉnh dậy, tôi cảm thấy trong người khỏe khoắn và đầy tràn nhựa sống. Tôi bắt đầu nhìn mọi sự bằng đôi mắt và con tim mới mẻ. Tôi cảm thấy sung sướng và sẵn sàng trao niềm vui cho những người tôi có dịp gặp gỡ. Tôi cũng bắt đầu nhận ra bàn tay Quan Phòng THIÊN CHÚA trong cuộc sống gia đình tôi. Ông thánh Chúa luôn luôn hiện diện và hướng dẫn đời tôi. Chính trong tâm tình đặc biệt này mà tôi đi tham dự phiên xử của chồng. Chồng tôi bị kết án tù chung thân thay vì bị án tử hình. Cùng với bản án, chúng tôi bị tịch thu tài sản.

Chưa bao giờ chúng tôi bị thử thách nặng nề như vậy. Nhưng tình yêu và ơn thánh Chúa luôn ở với tôi, khiến tôi sẵn sàng chấp nhận và luôn thẳm nghĩ:

- Tất cả cuộc đời con đều nằm trong bàn tay Chúa!

Năm đó gia đình chúng tôi mừng lễ Giáng Sinh với trọn vẹn ý nghĩa của nó: hoàn toàn nghèo nàn trợ trụ giống như Thánh Gia tại Bê-Lem vào đêm Giáng Sinh đầu tiên của Đức Chúa GIÊSU Hài Đồng.

Chồng tôi được thả ra sau 14 năm giam tù. Niềm vui chưa trọn vẹn thì thử thách khác bắt đầu. 14 năm dài khổ nhọc trong cảnh tù đầy biến đổi tâm tính anh rất nhiều, khiến chúng tôi không cùng chung quan điểm, tâm tình. Tôi lại ngược nhìn Đức Chúa GIÊSU Chịu Đóng Đinh và kêu xin Người ban ơn trợ giúp. Tôi luôn tự nhủ:

- Cần phải chấp nhận sự việc như xảy ra, chứ đừng đòi hỏi nó xảy ra theo ý muốn của mình.

Ý tưởng này giúp tôi luôn luôn thân thưa với Chúa với trọn tâm tình tin yêu phó thác:

- Lạy Chúa, xin cho ý Chúa được thể hiện!

... "Bốn phận của chúng ta, những người có đức tin vững mạnh, là phải nâng đỡ những người yếu đuối, không có đức tin vững mạnh, chứ không phải chiều theo sở thích của mình. Mỗi người chúng ta hãy chiều theo sở thích kẻ khác, vì lợi ích của họ, và để xây dựng. Thật vậy, Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã không chiều theo sở thích của mình; trái lại, như có lời chép: "Lời kẻ thóa mạ Ngài, này chính con hứng chịu". Quả thế, mọi lời xưa đã chép trong Kinh Thánh, đều được chép để dạy dỗ chúng ta. Những lời ấy làm cho chúng ta nên kiên nhẫn, và an ủi chúng ta, để nhờ đó chúng ta vững lòng trông cậy. Xin THIÊN CHÚA là nguồn kiên nhẫn và an ủi, làm cho anh em được đồng tâm nhất trí với nhau, như Đức Chúa GIÊSU KITÔ đòi hỏi. Nhờ đó, anh em sẽ có thể hiệp ý đồng thanh mà tôn vinh THIÊN CHÚA là Thân Phụ Đức

GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta" (Thư Gởi tín hữu Roma 14,1-6).

(Cyril Slovák e Josef Inovecký, "HEROS OU TRAITRES?", Editions Saggi ed Esperienze, Roma 1976, trang 128-138)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt